

РЕШЕНИЕ

№ 2606

гр. София, 19.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Боряна Петкова

ЧЛЕНОВЕ: Полина Величкова

Адриан Янев

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11277** по описа за **2020** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по повод на касационна жалба, депозирана от процесуалния представител на КФН, срещу Решение от 30. 09. 2020 г., постановено по НАХД № 16494/ 2019 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 122-ри състав. С посочения съдебен акт е отменено НП № Р-10-260/ 13. 04. 2018 г., с който на “Е. А. М.” ЕД за извършено нарушение на чл. 34, ал. 5 / от Закона за пазарите на финансови инструменти /отм. ДВ бр. 15/ 16. 02. 2018 г., е наложена имуществена санкция в размер на 5000 /пет хиляди/ лева.

В касационната жалба се излагат съображения, че оспорваният съдебен акт е постановен в нарушение на материалния и процесуалния закон, като се иска неговата отмяна и се постанови решение, с което да бъде потвърдено наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба, чрез своя процесуален представител оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира касационната жалба за неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

Административен съд - София град, III-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди изложените касационни основания, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Районният съд е приел за установено от фактическа страна следното:

На 27. 12. 2016 г. в [населено място], въз основа на сключен на 19. 07. 2016 г. договор, с инструкция от "Е. А. М." ЕД към [фирма], в изпълнение на която инструкция банката е изпратила инструкция до ЦД за откриване на клиентска сметка на УД /като краен собственик/ към сметката на [фирма] за акции от емисията на [фирма], е извършен сетълмент на 28. 12. 2016 г. и така се е стигнало до неправилно съхранение в ЦД на клиентските активи на [фирма].

Поради това, съдът направил извод, че дружеството е нарушило разпоредбата на чл. 34, ал. 5 от ЗПФИ /отм./ във вр. с чл. 28, ал. 7 от Наредба № 38/ 25. 07. 2007 г. за изискванията към дейността на инвестиционните посредници /отм. с ДВ. бр 51/ 5. 06. 2020 г./. Съгласно чл. 34, ал. 5 от ЗПФИ /отм./, инвестиционният посредник съхранява финансовите инструменти на своите клиенти в депозитарна институция по клиентски сметки към сметката на инвестиционния посредник или по сметки, открити към сметката на трето лице, при условия и по ред, определени с наредба.

Съгласно чл. 28, ал. 7 от Наредба № 38/ 25. 07. 2007 г. за изискванията към дейността на инвестиционните посредници /отм. с ДВ. бр 51/ 5. 06. 2020 г./, инвестиционният посредник предприема необходимите действия, за да осигури, че съхраняването на финансови инструменти на негови клиенти при трето лице се извършва по начин, който гарантира идентифициране на клиентските финансови инструменти отделно от финансовите инструменти на инвестиционния посредник и на третото лице, чрез воденето на отделни сметки от това трето лице или чрез прилагането на други мерки, осигуряващи същото ниво на защита.

Същевременно обаче, съдът е взел предвид, че с отмяната на чл. 34, ал. 5 от ЗПФИ, която препраща към Наредба № 38 от 25. 07. 2007 г. за изискванията към дейността на инвестиционните посредници, е последвала по-благоприятната разпоредба на чл. 94, ал. 1 от ЗПФИ /обн. ДВ бр. 15/ 16. 02. 2018 г./, съгласно която инвестиционният посредник съхранява финансовите инструменти на своите клиенти в депозитарна институция по клиентски сметки към сметката на инвестиционния посредник или по сметки, открити към сметката на трето лице.

Правилен е изводът на съда, че разпоредбата на чл. 94, ал. 1 от ЗПФИ е по-благоприятна от бланкетната разпоредба на чл. 34, ал. 5 от ЗПФИ /отм./, тъй като тя не поставя никакви други условия за съхранение на клиентски активи при трето лице. Настоящата касационна инстанция намира, че към настоящия момент липсва законово задължение за инвестиционния посредник да осигури съхраняването на финансови инструменти на негови клиенти при трето лице по начин, който гарантира идентифициране на клиентските финансови инструменти отделно от финансовите инструменти на инвестиционния посредник и на третото лице, чрез воденето на отделни сметки от това трето лице или чрез прилагането на други мерки, осигуряващи същото ниво на защита. Това е така, тъй като разпоредбата на чл. 94, ал. 1 от ЗПФИ не препраща към други норми, а единствено указва, че инвестиционният посредник съхранява финансовите инструменти на своите клиенти в депозитарна институция по клиентски сметки към сметката на инвестиционния посредник или по сметки, открити

към сметката на трето лице.

Напълно се споделят и изложените от районния съд аргументи, че в конкретния случай административноказателното обвинение е неясно, тъй като по никакъв начин не е посочена нарушената правна норма, нито пък е конкретизирана наредбата, към която препраща чл. 34, ал. 5 от ЗПФИ /отм./. Правилно съдът е приел, че административнонаказващият орган не е отразил по безсъмнен начин дали е нарушена разпоредба от Наредба № 38/ 25. 07. 2007 г. /която е била приложима в конкретния случай/ или е приел за нарушена разпоредба от Наредба № 8 за централния депозитар. Подробното описание в наказателното постановление на различни правни норми от Наредба № 8 за централния депозитар по никакъв начин не е способствало за ясното и конкретно описание на нарушението, а дори да се приеме, че тези норми са били цитирани единствено за пълнота, то следва да се посочи, че административнонаказващият орган е следвало да конкретизира изрично и по недвусмислен начин разпоредбата от конкретна наредба, към която препраща чл. 34, ал. 5 от ЗПФИ /отм./. Липсата на конкретизиране на нарушената норма от съответната наредба правилно е отчетено от районния съд като нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, довело до ограничаване на правото на санкционираното дружество да разбере административноказателното обвинение и да се защити, което представлява самостоятелно основание за отмяна на наказателно постановление.

Поради това, настоящата касационна инстанция намира, че обжалваното решение е правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд - София град, III-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 30. 09. 2020 г., постановено по НАХД № 16494/ 2019 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 122-ри състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.